

66.

**“මේ මොහොතේ ලෝකය තිබෙන්නේ භයානක තැනක.
එනිසා මා ඔබ සැමගෙන් උපරිම යාවිඤ්ඤාවක්
බලාපොරොත්තු වෙනවා.”**

2025 අප්‍රේල් 14 මුලසුනේ දි

“ප්‍රේමණීය මගේ දරුවෙහි, එදා මා විඳි කටුක දුක් ගාවිනාව ඔබ සැම එක්ව සිති කරන මේ මොහොතේ මම ඔබ සැම දෙස ඉතා ආදරයෙන් බලා සිටිමි. එදා මා කුරුස පත්වීමේදී කුරුසිය මත සිටිමින් මා සිති කළේ ඔබ සියලු දෙනාටම, ලෝ වැසි සකල ජනතාවයි. මගේ පිපාසය සංසිඳුවන්නට මා ආරාධනා කළේ ඔබ සැමටයි. මගේ පිපාසය සංසිඳුවන දිය දහර ඔබයි, දරුවෙහි. මම පිපාස වෙමි කියමින් එදා මා ආරාධනා කළේ අදත් මා ආරාධනා කරන්නේ මගේ මැව්ම වන මගේ ආදරණීය මනාලියටයි. මා විඳි දුක් ගාවිනාව අද බොහෝ අයට නැරඹීමක් පමණක් වෙලා. ඒක මගේ තුවාල පැරීමක්. එනිසා මගේ පිපාසයට සැනසීම දෙන දිය දහර වී මා වෙත එන්න, දරුවෙහි. මම මාව ඔබට දෙන කල ඔබ ඔබව මට දෙන්න. අදත් මම පිපාසිතයි, දරුවෙහි. ඔබගේ ප්‍රති ප්‍රේමයේ බැල්ම මා වෙත එන තුරු මම පිපාසිතයි. ලෝකික දේ ඔබව හිර කරගෙන. ඒ බැමි කඩා ගෙන මා වෙතට එන්න, දරුවෙහි. මට ඇණ ගසන මට පහර දෙන වධකයින් වෙන්න එපා, ඔබ කිසිවෙක්. මොන තරම් ආදරණීය දෙව් කෙනෙක් ද ඔබව මෙලෙස අමතන්නේ? ඔබ සැම පසුතැවී සිත් හරවා ගෙන එන තුරු තවමත් බලා සිටින දෙව් කෙනෙක්. මා තවමත් පිපාසිතයි, දරුවෙහි. මක්නිසාද මට අවශ්‍ය කරන පිපාසය සංසිඳුවන දිය දහර මට තවමත් නොලැබුන නිසා. මගේ මේ කාරුණික ආයාචනය ඔබට නොවැටහෙන ලෙස නපුර නමැති කඩතුවා ඔබගේ දෙනෙන් වසාගෙන තිබේ නම් මගේ දිව්‍යමය රුධිරයේ බලය ලබා ගන්න, දරුවෙහි. මගේ ප්‍රිය පලාගෙන වැගුරුණාවූ රුධිර බිඳවලින් ඔබගේ දෙනෙන් පොතවා ගන්න, ඔබේ මනසින්. එය මහත් විශ්වාසයෙන් කරමින් සුවපත් වන්න, දරුවෙහි.”

2025 ජුනි 07 ශුද්ධාත්ම මංගල යැදුමේ දි

(එය සිදුවූයේ නාත්තන්ඩිය මිසමේ පහළගම ශු. මහා සන්නියාගු මුනි දේවස්ථානය අසල ඉඳිකළ අප සංඝයේ ග්‍රාමකයෙක් වන පෙරාඩි සොයුරාගේ නව නිවසේ දි ය.)

“මා ප්‍රේමවන්ත දරුවෙහි මේ ගෘහය, මේ භූමිය, මේ සැම සියලු දේ වරප්‍රසාදයෙන් පුරවමින් මීට සුළු මොහොතකට පෙර පියාණන්ගේ වැඩම කිරීම සිදු විය. නුඹලාගේ යාවිඤ්ඤා අතරතුර ඒ මහා වරප්‍රසාද දායකයාණෝ නුඹලා අබියසට වැඩම කළහ. මා ප්‍රේමවන්ත දරුවෙහි, මේ භූමිය අනාදියේ පටන් මා විසින් තෝරාගෙන තිබෙන භූමියක් නිසා මට මෙහි යමක් ආරම්භ කරන්නට පියාණන් විසින් ආසිරි ගැන්වූ ස්ථානයක් බවට දැන් එය පත්ව ඇත.

මේ පුංචි ගම්මානය ජාති කුල ආගම් හේද නොමැතිව විවිධ ආගම් හා එකමුතුකමකින් ගොඩනැගුණු භූමියක් ලෙස හඳුන්වන්න පුළුවන්. එකම දහමකට කොටු නොවී ඒ හැම දේකටම මේ ජනතාව එකමුතු වෙලා උත්සව පවත්වනවා. දේවස්ථානයේ කරනව වගේම අනෙක් ආගමික කටයුතුවලදීත් ඒ අය සමගත් එක් වෙමින් බොහෝම එකමුතුකමකින් සිටිය ගම්මානයක්, මෙය. ඒ තත්ත්වය වෙනස් වෙමින් මෙය අදුරට යමින් තිබෙන මොහොතක පියාණන් තීරණය කළා, මේ භූමිය භාර දෙන්නට සන්නියාගුට. මේ භූමියේ ආරක්ෂකයා හැටියට ඔහුට මේ පුංචි කොටස බාර දුන්නා. කිසිවෙක් විනාශ නොවන පිණිස සවස 6.30 වෙද්දී ගමන ආරම්භ කරමින් මේ ග්‍රාමය පුරා ඔහු ගමන් කරනවා. සමහරු තම දෙනෙතින් ඒ දර්ශනය දැක තිබෙනවා. මේ ජනතාවට මේ ග්‍රාමයට මෙතැනින් ආරම්භ වෙනවා ගැඹුරු ගමනක්. ස්වර්ගීය රාජකීය ශුද්ධවූ ගමනකට මා ආරාධනා කරනවා, මේ ජනතාවට. මා ප්‍රේමවන්ත දරුවෙහි, ඒ නිසා මේ ගෘහය ප්‍රේමයේ ගෘහයයි.

මේ ගෘහයේ දොරටු ස්වර්ගයේ දොරටු විවර කරන්නාක් මෙන් සියලු දෙනාටම විවෘතව ඇත, දහම තුළින් පෝෂණය ලබන්නට. මේ ග්‍රාමයේ ජනතාව ගැන සොයමින් මේ නිවහනේ පැවැත්වෙන යැදුම් සඳහා ඔවුන්වත් සහභාගි කරගත යුතුමයි. යාවිඤ්චට ඔවුන්ටත් ආරාධනා කරන්න. හොඳ යහපත් සිතුවිලි තිබෙන ජනතාවක්. ඔවුන්ගේ අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා ඒ අඩුපාඩුකම් තිබෙන්නේ ඔවුන් අත්දකින නැතිබැරිකම් තුළ. ඔවුන් අත්දකින විඩාව නිසා ඔවුන් සැඟවෙනවා.

මට ඕනෑ කළා ධීවර කර්මාන්තයේ යෙදුණු මා ළාබාල පුත්‍ර ජෙරාඩ්ව දහමි නවෝදය කියන කණ්ඩායමට ග්‍රාමකයෙකු ලෙස එකතු කරන්නට. එලෙස ජෙරාඩ් පුත්‍රයා තෝරාගෙන ඔහු ද උපයෝගී කර ගනිමින් මා විශාල කාර්යයක් කරමින් සිටිනවා. ඇත්තෙන්ම ඔහු බොහොම සරල පිටිතයක් ගත කරන පුත්‍ර අභිමානයන් නැති ලොකු දැනටගත්කම් නැති දුගී ලෙස දිව් ගෙවූ ධීවර පුත්‍රයෙක්. එක්තරා දිනෙක ඔහු මුලසුනට පැමිණ තමා අත්දකින අසාර්ථකත්වය මා හා පැවසුවා. ජේසු, අපි මුහුදට දියඔට ගියත් එනකොට කිසිම මාළුවෙක් නැහැ. අපි අද බොහොම අසරණ වෙලා. මම දැන් මොකක්ද කරන්නේ? මම නුඹ සමග සිටිනවා. මම නුඹව ඔසවා ගෙන යනවා. මම ඔහුට එලෙස පොරොන්දු වුණා. මසුන් වේලීම දෙසට මම ඔහුව යොමු කළා. පුංචියට පටන් අරගෙන ව්‍යාපාරය කරගෙන යන්නට මම ඔහුට උපදෙස් දුන්නා. එලෙස උපදෙස් දීම තුළ ජෙරාඩ් විශ්වාසයේ පියවර තබමින් ඒ පුංචි පවුලත් සමග පියාණන්ගේ ඒ මහා වරප්‍රසාදය ලබමින් අද ඉන්න තැන බලන්න, දරුවෙහි. ----- තව බොහොම කෙටි කාලයකදී මේ දේශයට හයානක තත්ත්වයක් පැමිණෙනවා. එනිසා විශේෂයෙන් මම ඔයාලගෙන් ඉල්ලනවා, දේශය උදෙසා මහා යාවිඤ්චක්. ඔයාලගෙ සිතුවිල්ලෙන් ඇතුළත්තයෙන්ම ස්වාමීන් වහන්සේ සමග හැසිරෙන්න, දේශයේ යහපත උදෙසා. මගේ මැණියන්ව ළං කර ගන්න. දේශය උදෙසා මැදිහත් වන්නැයි ඒ මාතෘත්වයට ආරාධනා කරන්න. මේ දේශයට මා අලුත් නායකයෙක් දී තිබෙනවා. මේ දේශය පවිත්‍ර කිරීමට අලුත් නායකත්වයක් මම ආශීර්වාද කර තිබෙනවා. එනිසා මේ විනාශ වෙමින් පවතින දේශය ආරක්ෂා කර ගන්නට රාජ්‍ය එඬේරිකත්වයට තෝරා දී තිබෙන නායකයාට එකමුතු වන්න. ඔහු වෙනුවෙන් යාවිඤ්චෙන් මොර ගසන්න. එලෙස අපි පවිත්‍ර කරමු මේ දේශය, මේ දූෂිත වූ සමාජය, මේ බිහිසුණුවූ සමාජය. ----- දෙවියන් වහන්සේගේ මෙවැනි උතුම් කාර්යයක් උදෙසා උන්වහන්සේ කාන්තාවක් තෝරා ගත්තේ ඇයි කියලා සමහරුන් විමසනවා. එය පියාණන්ගේ කැමැත්ත නම් ඒ ගැන විමසන්නට නුඹලා කවරහුද? පියාණන්ගේ කැමැත්ත සැලැස්ම එලෙස නම් එයට ආමෙන් කියමින් ඒ වර්තය දෙස නොවෙයි බලන්න ඕනෑ, ඒ වර්තය මෙවලමක් කරගෙන එන්නා වූ පණිවුඩය කුමක්ද? එයින් මා ගතයුත්තේ කුමක්ද? මගේ පිටිතයේ හැරවුම් ලක්ෂ්‍යය කොතැනද තියෙන්නේ? එලෙසයි ඔබ සිතිය යුත්තේ. ----- ඇත්තනි දැන් දෙවන ළදරු කාලයට එන්න ආසන්නයි. මම කලකට පෙර මේ තරුණ දරුවන්ට පැවසුවා, ඇත්තනි තුළ තිබෙන දේ උරාගන්න අවස්ථාව ලබා ගන්න කියලා. ඔහු තුළ තිබෙනවා, ගැඹුරු දේවල් ලෝකයට දිය යුතු. පියාණන් විසින් ඔහුගේ ප්‍රඥාවට දමා තිබෙනවා, බොහෝ දේවල්. දැන් කෙමෙන් ඒ මතකයන් ඔහුගෙන් ගිලිහෙමින් තිබෙනවා.”

2025 ජූලි 19 -චාර්ලික යැදුම- පහළගම නිවසේ දී

(එදින අඩ හෝරාවක පමණ යැදුමකින් පසු මම දේශනයට මුල පිරුවා. ඒ තුළ වැඩි වේලාවක් රැඳෙන්නට මට හැකි වූයේ නැහැ. මා දුටුවා උන්වහන්සේගේ ප්‍රථම දාසිය වන සුපීවා තුළට ජේසු සමීඳුන් පැමිණ ඇති බව. මා කරමින් සිටි දේශනය එතැනින්ම නැවතුනා, පැමිණි ජේසු සමීඳුන්ට අප ඇමතිමට ඉඩ දීම සඳහා. එදින උන්වහන්සේගේ ඇමතිම ද ඉතා කෙටියෙන් සිදු වුණා. එදින සිදු වීම මට නැවත මෙලෙස වචනයට නගන්න පුළුවන්. මාගේ දේශනය කෙටි වුණා. උන්වහන්සේගේ දේශනය උන්වහන්සේම කෙටි කළා. එයින් උන්වහන්සේ අපට පැවසූ දේ ඉතා වැදගත්. දැන් සාකච්ඡා දේශන නොවෙයි, යාවිඤ්චයි ඉතා අවශ්‍ය වන්නේ. කිතුනු නාමය දරන ලෝ වැසි සියල්ලන්ගෙන් උන්වහන්සේ මේ මොහොතේ ඉල්ලා සිටින්නේ යාවිඤ්චයි.)

එදින ජේසු සමීඳුන් දුන් පණිවුඩය මෙයයි.

“මේ මොහොතෙ ලෝකය තිබෙන්නෙ හයානක තැනක. එනිසා මා ඔබ සැමගෙන් උපරිම යාවිඤ්චක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ මොහොතෙ ලොව පුරා පීඩා විඳින ජනතාව උදෙසා, නපුරු ආත්මයන්ගෙන් ජනතාවට ඇති වන පීඩා උදෙසා, ලොව පුරා මගේ සභාවට ඇති පීඩා උදෙසා යාවිඤ්ච කරන්න. ඔබට යාවිඤ්ච කරන්නට අද මොන තරම් කරුණු තිබෙනවද? ඔබ

කණ්ඩායමක් ලෙස එක්ව යාච්ඤා කරද්දී මැදිහත්කමේ මනා යාච්ඤාවක් ගොඩනගා ගන්න. එහි දී ඔබට හැකියි, අපි මේ වෙනුවෙන් යාච්ඤා කරමු කියල යම් මාතෘකාවක් යෝජනා කරන්න. සියල්ලන් එලෙස දායක වෙමින් මනා යාච්ඤාවක් ගොඩනගා ගන්නට පුළුවන්. මට මේ මොහොතේ ඕනෙ ලෝකයෙන්ම ගොඩාත්ම යාච්ඤාවයි. යාච්ඤාව තමා දැන් ප්‍රබල වෙන්න ඕනෙ. යාච්ඤාවේදී ඔබ මුළු ලෝක වාසී ජනතාවම ගෙනෙන්න, මගේ කුරුසියේ පා මුලට. එහි දී මගේ රුධිරයේ බලය සියල්ලන් හා බෙදා ගන්න. අද ලොව සිදුවීම් තුළ මගේ තුවාල පැරෙමින් ලේ ගලායමින් මා මහත් වේදනාවෙන් බලා සිටිනවා. මට සැනසීම දෙන්නට කැමති අය ඇත්නම් යාච්ඤාව ප්‍රබල කර ගන්න. අද ඔබ අමතන්නට මමත් වැඩි වේලාවක් ගන්නෙ නැහැ. දරුවෙහි, දැන් නැවත යාච්ඤාව ආරම්භ කරන්න.”

හින්දු ආගමේ ශ්‍රේෂ්ඨ ආචාර්යවරයෙකු වූ ස්වාමි විවේකානන්ද තුමාගේ දේශනයක් ද සාන්ත ෆ්‍රැන්සිස් සාලෙස් මුනිතුමාගේ අධ්‍යාත්මික අත්දැකීමක් ද ඔබ ඉදිරියේ තබන්නට කැමැත්තෙමි.

භක්තිය දිවියේ උච්ච පරමාර්ථයයි.

“භක්තිය යනු පරමේශ්වරයාණන් කෙරෙහි දක්වන පරම ප්‍රේමය යි. මිනිසා පරමේශ්වරයාණන්ට ප්‍රේම කළ යුතු ද, යුතු නම් ඒ කුමක් නිසා ද යනු විසඳිය යුතු ප්‍රශ්නය. එය විසඳා වටහා ගන්නා තුරු අපට භක්තිය යනු කුමක්ද කියා යන්නමෙකින් වත් වටහා ගත නොහැකිය.

කවර රටක වැසියකු වුව ද ඔහුට ආගමක් ඇති නම්, තමා ශරීරයකුත් ආත්මයකුත් ඇති බව ඔහු දන්නා කරුණකි. කෙනෙකුගේ පිවිතයේ ශරීරය හා ශාරීරික අවශ්‍යතා ප්‍රමුඛ වේ යැයි සිතන්න. එවැනිනකුගෙන් ඇසුවහොත් ඔහු පිවත් වනුයේ කුමකට ද කියා ඉඳුරන් පිනවා ගන්නටත් හෝග සම්පත්තිය විඳින්නටත් තමා පිවත් වන බව ඔහු පවසනවාට සැකයක් නැති, මරණින් මතු අනාගත පිවිතයක් ගැන ඔහු ඇදහුව ද එය ද තමා ගත කරන ලෞකික පිවිතයෙහිම තවත් වර්ධන අවස්ථාවකැයි ඔහු සිතයි. කවර දා මුත් මේ හැම මෙහි දමා මෙලොවින් පිටව යන බව ඔහු දනී. එසේ මෙලොවින් පිටව ගොස් පිවිසෙන තැන ද මේ සැපයුම් කිහිප ගණයකින් අධිකව යළි ලබන්නට ඔහු පතයි. ඔහු දෙවියන් වඳින්නේත් පුදන්නේත් මේ සැප යළි එලොවදීත් ලබා ගත හැකි වනුයේ දෙවියන් වැඳීමෙනැයි තමා සිතන හෙයිනි. ඔහුගේ පිවිතයේ පරමාර්ථය ඉඳුරන් පිනවීමයි, ඉන්ද්‍රිය ප්‍රසංගයයි.

මිනිසා ආත්මයකි: එයට ශරීරයක් ද තිබේ. එනිසා අධ්‍යාත්මික සම්බන්ධකම් උතුම් ය යනුවෙන් පිළිගන්නා අය සිටිති. ඔහුගේ පිවිත පරමාර්ථය දෙවියන් වෙත පිවිසීමයි. මෙහි දී ලැබෙන ඉන්ද්‍රිය ප්‍රසංගය ස්වකීය ලෞකික යාත්‍රාවේ (වන්දනා ගමනේ) එක්තරා ළදරු අවස්ථාවක් ලෙස හේ සලකයි. ඉන්ද්‍රිය ප්‍රසංගයෙහි මිනිසකු ලොල් නොවූ තරමට ඔහුගේ පිවිත ක්‍රමය උසස් වේ. ඌරා ආහාර ගන්නා විට සිය සතුට දක්වමින් මුමුනන හැටි බලන්න. ඒ වේලාවට ඔහු ඉදිරියට දේව දූතයෙකු පැමිණුනත් නිස ඔසොවා බලන්නේ ඒ ඌරා නොවේ. ඌරාගේ මුළු පිවිතයම කැමටම ඇරුණෙකි. එවැනි තිටිසනුන්ගේ ඇස් කන් නාසාදි ඉන්ද්‍රියන්ගේ ශක්තිය සලකා බලන්න. උනු කාම හෝගයෙහි ඇලෙති, ගැලෙති. මිනිසකු ස්වභාවයෙන් අධිම වූ තරමට ඔහු කාම හෝගය සඳහා දක්වන ගිජු බව ද අධික වේ. ඔහු ස්වභාවයෙන් උසස් වන්නට වන්නට, ඔහු තුළ භක්තියත් බුද්ධියත් වැඩේ.

ශරීරය, මනස, ආත්මය යන ත්‍රිවිධ විෂයයන් කෙරෙහි යෙදීමට එක්තරා ශක්ති ප්‍රමාණයක් මිනිසකු සතුව ඇතැයි සිතමු. ඉන් එක් විෂයයක් කෙරෙහි එම ශක්තියෙන් යම් පමණක් යෙදුව ද අනෙක් විෂය දෙක කෙරෙහි යෙදීමට එම ශක්තියෙන් එපමණක්ම අඩු වේ. මිලේවිජ ජාතිහු ශිෂ්ට ජාතින්ට වඩා බුද්ධි ප්‍රභාසෙන් හින වෙති. බුද්ධි ප්‍රභාසෙන් හින වූ තරමට කාම හෝගයෙහි ගිජු බව ද වැඩි වේ. මනුෂ්‍ය ජාතියක් ශිෂ්ට වන විට ඔවුන්ගේ ඉන්ද්‍රිය ශක්තිය කෙමෙන් සියුම් වේ. ආක්‍රමණයෙහි ශක්තිමත් වනුවෝ මිලේවිජයෝ මැයි. එහෙයින් මුළු පිවිතයම ඉන්ද්‍රිය ප්‍රසංගය සඳහාම යොදවන්නට ගියහොත් ඉන් තිටිසන් ගතියට හෝ මිලේවිජත්වයට වැටෙනු නියතයි.

කාම සම්පත්තියෙන් පිරි ස්වර්ගයක් පහත මනුෂ්‍යයන් පිළිබඳව කිව හැක්කේ ද එපමණකි. ඔවුන්ට උවමනා ඉන්ද්‍රිය ප්‍රසංගය පමණකි. එය නැති වීම ඔවුන්ට ස්වර්ගය නැති වීමකි. එම තත්ත්වය තුළ කිසිවකුට සැබෑ දේව භක්තිකයන් විය නොහැකිය. එහෙත් මේ ලාමක තත්ත්වය පිළිබඳ අත්දැකීමම ඒ තත්ත්වය ගැන කළකිරීමක් ඇති වන්නට ද උසස් පරමාර්ථයක් සොයන්නට ද පෙළඹවීමක් වන්නට පුළුවන. එනිසා මෙම තත්ත්වය ද පිවිත යාත්‍රාවේ ළදරු අවස්ථාවක් ලෙස සැලකිය හැක. තමන් කලින් නොදුටු උසස් පරමාර්ථයක් ඇත යනු අවබෝධ වන විට පිවිතය කෙරෙහිත් ඉන්ද්‍රිය විෂයක අරමුණු කෙරෙහිත් ඇති තෘෂ්ණාව අනුක්‍රමයෙන් පිරිහී යයි.

මෙලොව කැමත් බිමත් ප්‍රිය කරන ළදරුවන්ගෙන් පිරී ගිය තැනක් මෙනි. ඔවුන්ට මේ රස කැවිලිවලට ඉහළ දෙයක් නැති. සිතිනෙහුද ඔවුන්ට පෙනෙනුයේ රස කැවිලි ය. පරලොව පිවිතයේදී ද ඔවුන් පහනුයේ රස කැවිල්ලෙන් අනුන තත්ත්වයකි. ස්වර්ගය කෙබඳු විය යුතු ද යන්න ගැන අප එකිනෙකාගේ අදහස් අමුතු වේ: එය කල් යත් යත් වෙනස් වේ: වයසින් හා නුවණින් වැඩෙත් වැඩෙත් අපේ පරමාර්ථයන් ද උත්තරීතර වී අපට ටික ටික ඇත පෙනෙන්නට වේ. දේව භක්ති ප්‍රේමයෙන් පිරෙන්නේ ඔහුට වඩා ඇතට පෙනේ. ඔහුට උවමනා දෙවියන් පමණකි. දෙවියන් වෙත පිවිසීමට ඉහළ ප්‍රාර්ථනයකුත් වේද? මනුෂ්‍යයාගේ සැබෑ පරමාර්ථය දෙවියන්ම පමණකි. දෙවියන් මනිමයෙහි තුටු වන්න. දෙවියන්ට ඉහළ දේවත්වයට ඉහළ කිසිවක් නැත. පරිපූර්ණත්වයෙහි මුර්තිය තමා දෙවියෝ.

ප්‍රේමයට වඩා උත්තරීතර වූ ප්‍රසංගයක් ද නැත. මෙහි ප්‍රේමය යන්නෙන් අප අදහස් කරන්නේ සාමාන්‍ය ලෞකික වූ ස්වාර්ථපර ආලය නොවේ. එයට ප්‍රේමය යන්න යෙදීම දේව අපරාධයකි. නිර්මමත්වයෙන් පරිපූර්ණ වූ ප්‍රේමය පමණකි, තථ්‍ය ප්‍රේමය. ඒ තමා දෙවියන් කෙරෙහි දැක්වෙන ප්‍රේමය. අඹු දරුවන් දෙමවුපියන් ආදීන් කෙරෙහි දැක්වෙන ප්‍රේමය ආදි නොයෙක් වර්ගයේ ප්‍රේමයන් ඉක්මවා යන ගමනෙකි, අපේ යාත්‍රාව. (අපේ වන්දනා ගමන) මනුෂ්‍යයෝ නිරන්තරයෙන් භාර්යාවන් ධනය හා කීර්තිය ලුහුබැඳ දුවති. සමහර විටෙක ඔවුන්ට තදින්ම පහර වැදේ. එවිට ඇස පැදී ලෝ තතු නිසි ලෙස පෙනේ. හුදු මිනිස් පෙම හිස් වූ මායාවක් බව දකී. ප්‍රේමය ගැන කතා කළ පමණින් ප්‍රේම කිරීමේ ශක්තිය මිනිසාට නොලැබේ. එය දෙවිඳුන්ගෙන් ලැබිය යුත්තකි. සැබෑ දේව භක්ති ප්‍රේමයෙන් පිරුණු තැනැත්තාට එය ලැබේ.

පිටු පස සිට අප ඉදිරියට තල්ලු කරන ශක්තියක් වේ. අප සොයා යන නියම වස්තුව කොතැන දැයි අපි නොදනිමු. එහෙත් මේ ප්‍රේමය එය කෙරෙහි අප ගමන් කරවයි. නෙක වර අපට වැරදේ. යළි යළි අපේ වරද අපට පෙනී අපි හරි මඟට වැටෙමු. අපි එකෙක එල්ලෙමු. එහෙත් අප අතින් එය මොහොතින් ලිස්සා යේ. එවිට අපි අනෙකක එල්ලෙමු. එසේ අපි වැටී වැටී හෝ ඉදිරියටම යමු. අපට එළිය පෙනෙන තෙක් යමු. කෙළවර අපි දෙවියන් කරා එළඹෙමු. එතුමන්ගේ ප්‍රේමය නොවෙනස් වන්නකි. එහි අපට තැනක් ඉඳුරා තිබේ.

එහෙත් දෙවියන් වෙත අප ගෙන යන මාර්ගය ඉතා දීර්ඝය. ඉතා කටුකය. එහෙයින් එතුමන්ගේ මහා ප්‍රේම මංඩලයට පිවිසෙනුයේ එමගින් විය්ව ආත්මයක් ඇති කර ගනුයේ ඉතා ටික දෙනෙකි. ඔවුන්ගේ සදාශ්‍රයෙන් ඔවුන් වෙසෙන රට සුඛිත වේ: පුණ්‍ය වේ. අප හැමම ඒ තත්ත්වයට පිවිසෙන්නට උත්සාහ කළ යුතුයි. එහෙත් බොහෝ දෙනා ආගම ව්‍යාපාරයක් කර ගනිති.

වඩාත් ප්‍රේම කළ යුතු වස්තූන් හමුවත්ම පූර්වයෙන් දත් වස්තූන් කෙරෙහි තිබුණු ප්‍රේමය පිරිහේ. පාසල් සමයේදී තම පංතියේ සිටින ඇතැමුන් තරම් ප්‍රේමණීය අය සිය පිවිතයේ දී කිසි කලෙකවත් නොලැබෙතැයි බාලයෝ සිතති. සිය පියා හෝ මව තරම් ප්‍රේමණීය කෙනෙකු නැතැයි ඇතැම් දරුවෙක් සිතයි. ළදරු අවස්ථාවෙන් යොවුන් වියට පත් වූ විට ප්‍රේමණීය වනුයේ ස්වාමි පුරුෂයා හෝ භාර්යාව යි. එම අදහස පහළවත්ම පැරණි පෙම් ලොව අතුරුදහන් වී යේ අලුත් පෙම ඉස්මතු වේ. එක් තරුවක් පායයි එයට ලොකු අනෙකක් පායයි: තවත් ලොකු ලොකු තරු පායයි. කෙළවර හිරු පායයි. එවිට කුඩා හෙළි සියල්ලම අතුරුදහන් වෙයි. ඒ හිරු තමා දෙවියෝ. අර තරු තමා අපේ ක්ෂුද්‍ර ප්‍රේමණීය වස්තු. හිරු පායා එහි එළිය වැටෙන්නේ මිනිසා ඇමසන්නේ වචනයෙන් දේව භක්ති ප්‍රේමයෙන් මත්වුවෙක් වෙයි. ඒ කේවල ප්‍රේම සාගරයේ සියල්ලම නිමග්න වේ.

පිවිතයේ පරමාර්ථය ලෞකික සුඛය යැයි සිතන්නා පිරිහේ. ඒ අදහස පවතින තුරු හේ ඉන් ඉහළට නොනඟී. ඔහුට තථ්‍ය ප්‍රේමයේ ජායාවවත් ඇතින් හෝ නොපෙනේ. හේ සදා

ඉන්ද්‍රියයන්ගේ දාසයෙක් වේ: තමාට රස කැවිලි ලබා දෙන කාසි පණුම් සඳහා නිරන්තරයෙන් වෙහෙසෙන බැලයෙක් වේ. එබඳු පිවිතයකට වඩා මරණය යෙහෙකි. මේ ලෞකික දාසත්වයෙන්, මේ ඉන්ද්‍රිය දාසත්වයෙන් මිදෙන්නට රිසි වෙමු. මේ කාම හෝගි පිවිතයට වඩා උත්තම තත්ත්වයක් වේ. අපට එය දවසකින් දෙකකින් ලබා ගත හැකි නොවේ. ඒ ප්‍රේමය අප තුළ ඇතැයි අපට හිතෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් එය නිකම් සිතිවිලි මාත්‍රයකි. ඒ තවමත් ඉතා ඇතැයි. අප විසින් එක් එක් මිනිසාගේ තත්ත්වය වෙන වෙනම සලකා එක් එක් අයට තත්වානුරූප පරිදි දියුණු වන්නට මඟ දැක්විය යුතුයි.

දෙවියන් ගැන නොසිතා බොහෝ දෙනා යන්ත්‍රෝපකරණ මෙන් ස්වකීය දෛනික කාර්යයන්හි යෙදෙති. කවර දා හෝ මරුවා ඇවිත් කැඳවයි, “මඳකට ඉවසන්න. මගේ පුතා තව ටිකක් වැඩෙන තෙක් මා ඉන්න ඕනැ”යි මිනිසා මරුවාට කියයි. “වහාම එන්නැයි” මරුවා යළිත් පවසා ඔහු කැඳවා ගෙන යයි. ලෝක යාත්‍රාව එලෙසයි. එයට හේතුව කුමක්ද? පිටත්ව සිටිද්දී දෙවියන් ප්‍රමුඛත්වය ඇති කිසිවක් ඔහුට දකින්නට ලැබුණේ නැති. ඇතැමෙක් මේ ස්වස්තියෙන් පිබිදෙති. නොපැතු නොසිතු විපතක් පැමිණේ. ඔහු මොර ගසයි එහෙත් එමගින් උසස් පරමාර්ථයක් කරා ඔහු පැමිණේ.

භක්තිය සැබෑ ආගමයි. එහෙත් සැබෑ ආගම ඉතා ටික දෙනෙකුට පමණක් ගෝචර වන්නකි. දණ ගැසීමේ ක්‍රම, හිඳ ගැනීමේ ක්‍රම, වැඳීමේ ක්‍රම ආදිය නම් බොහෝ දෙනාට ගෝචර වේ. භක්ති මාර්ගයේ පළමුවන පියවර දෙවියන් කෙරෙහි පිපාසා විමයි. බාහිර ලෝකයෙන් අපේ උවමනාවන් සියල්ලම සැපයෙන හෙයින් අපට දෙවියන් හැර අන් හැම දෙයක්ම වුවමනායි. අපේ උවමනාවන් බාහිර ලෝකය ඉක්මවා ගිය තැන, අප දෙවියන්ගෙන් කිසිවක් පතන්නේ. අපේ වුවමනාවන් මේ ද්‍රව්‍යමය විශ්වයට සීමා වී තිබෙන තාක් අපට දෙවියන්ගෙන් වුවමනාවක් නැති. මෙහි ලැබෙන දැය සපුරා විඳි ඒ හැම තිත්ත වුණාම පමණකි, අප කිසිත් ලබා ගනු සඳහා මොඛින් ඇත බලන්නේ. එවිට මෙලොවින් බැහැර වූ කිසිවක් ඔබට වුවමනා වනු නියතය. අන්න එදා ඔබ ආගම මාර්ගයේ පළමු අඩියට පිවිසුණා වේ.

යමක් නැතිව අපට පිටත් වනු බැරිද එය අප කෙසේ හෝ ලැබිය යුතුය. එසේ නොලැබුණොත් අපට ලැබෙනුයේ මරණයයි. අපට වාතය නැතිව පිටත් වන්නට බැරිය: ඒ නිසා එය අත්‍යවශ්‍යමය. දෙවියන් පිළිබඳව ද එබඳු වුවමනාවක් එළඹෙන දිනයක් පැමිණේ. අන්න එදා අප සැබෑ භක්තිකයන් වනු ඇත. මේ අඳුරු වලාව මොහොතකට හෝ ඉවත්ව ගිය විටක ඉන් ඇත පෙනුණු විට අපේ මේ කුඩා පිවිතයන් අපේ ලෞකික ආශාවන් මහා සාගරයේ දිය බිඳුවකට සමාන වී පෙනී යේ. එවිට ආත්මයට දෙවියන් නැතිවම බැරිවේ.

අපට උවමනා කුමක්ද යනු පළමු අඩියයි. අපට දෙවියන් වුවමනා ද? දිනපතාම මේ ප්‍රශ්නය අප අපගෙන්ම අසමු. මෙලොව ඇති තාක් පොත පත කියවා හෝ බුද්ධි මතිමයෙන් හෝ ලබා ගත හැක්කක් නොවේ, භක්තිය. යමෙකුට දෙවියන් වුවමනාද ඔහු තුළ භක්තිය ඉපදේ. ඔහු තුළ දෙවියෝ පහළ වෙති. එම අත්දැකීම සමාජය කෙරෙහි ද ගුණාත්මක බලපෑමක් ඇති කරයි. මන්ද ප්‍රේමය නිරන්තරයෙන්ම අන්‍යෝන්‍ය සම්බන්ධකයි, පරාවර්තකයි.

ආගම ගැන කතා කරන්නට සැරසෙන විට, විශේෂයෙන් අනුනට ආගම උගන්වන්නට සැරසෙන විට තමා තමාගෙන්ම එක ප්‍රශ්නයක් ඇසිය යුතුය. “මට දෙවියන් උවමනාද?” දෙවිඳුන්ට ප්‍රේම කරන්න. අපේ පිවිතයේ පරමාර්ථය දෙවියෝම වෙති. බොහෝ විට ලෞකික සුබය පරමාර්ථය කර ගැනීමට දෙවියන් උපකරණයක් කර ගන්නට මිනිසා පුරුදුව සිටී. “දෙවියනි මට අසුචල් දෙය ලබා දෙන්න. මගේ මේ රෝගය සුවකර මා සුඛිත කරන්න.” යනාදි විසින් දෙවියන් යඳින්නන් අපට දක්නට ලැබේ. ඔවුන්ට අවශ්‍යව ඇත්තේ සුඛිත වූ සුන්දරතම දේහ සම්පත්තිය යි. එය සපුරා දීමට දෙවිඳුන්ට හැකි බව ඔවුහු සිතති. එනිසා දෙවියන් පුදති. ආගම ගැන මෙවැනි අදහස් ඇතිව පිටත් වනවාට වඩා අදේවවාදියෙක් වීම යෙහෙකි. එබැවින් භක්තිය පිවිතයේ උච්ච පරමාර්ථය කර ගන්න. ඉන්ද්‍රියයන් ඒ පරමාර්ථයට යොමු කරන්න. අපේ පිවිත කාලයේ දී ඒ මාර්ගයේ කෙළවරට පැමිණෙන්නට අපට නොහැකි වන්නට පුළුවන. එහෙත් භක්ති ප්‍රේමයේ සැබෑ මඟට පිවිසෙමු. රටක යම් කිසි පිරිසක් හෝ මේ මගට පිවිසෙන තරමට දේශය පුණ්‍ය වේ.”

(‘විවේකානන්ද දේශනාවලිය’, ශ්‍රී වාල්ස් ද සිල්වා සූරිත්)

**දේව භක්ති ප්‍රේමය දෙවියන් වහන්සේට
ඉතා ප්‍රිය මනාපය**

“දේව භක්ති ප්‍රේමය දෙවියන් වහන්සේට ඉතා ප්‍රිය මනාපය. ඊට ආශා වී උත්සාහ කළ යුතුය. සත්‍ය දේව භක්තිය නම් දෙවියන් වහන්සේ වෙත සුළු ආදරයක් නොව සම්පූර්ණ ආදරය වන්නේය. ---- දේව භක්ති ප්‍රේමයෙන් පිරුණු අය කඩිසරකමින් හා ඉහළින් පහසුවෙන් පියාසර කරන්නෝය. යහපත් මාර්ගයේ ගමන් කරන පිණිස අපට ලැබෙන ආශාව කරුණකොට ගෙන අප හෘද තුළ හට ගන්නා සතුට හා ජවලිත කඩිසරකම භක්ති ප්‍රේමය වන්නේය. භක්ති ප්‍රේමයට පැමිණුන ඉක්බිති සුවපත් නිරෝගි අයෙක් මෙන් දේව පණත් නමැති මාර්ගයේ ගමන් කරනවා පමණක් නොව දිව්‍ය අභිමුඛයට දුව දුව පැන පැන යයි. දෙවි වරම් ලැබුන කල්හි කඩිසර ලෙස ඉස්සරහටම පති. ---- දේව ස්නේහය නම් ඥාන ගින්න වේ. ඒ ගින්න ගිනි මැලයක් වූ කළ දේව භක්ති ප්‍රේමය යැයි කියනු ලැබේ. දේව භක්ති ප්‍රේමය නමැති ගින්නෙන් දේව ස්නේහය නමැති ගිනි දළුව නගින විට දේව පණත් රකින්නට පමණක් නොව ණය නැති වූ ස්වර්ගීය දැනුමැතිකම හා දිව්‍ය වරමින් ඉපදෙන ධර්මයන් රක්ෂා කරන්නට ආත්මය කඩිසරකමින් ඉදිරිපත් වේ.

පොරොන්දු දේශය හොඳ සලකය. එය භක්ති විදිම මධුරය, ප්‍රිය ප්‍රසන්නය, සියලු පිවිත වලට වඩා භක්ති ප්‍රේම පිවිතය මධුරය, ප්‍රියය, ප්‍රසන්නය, වාසනාවන්තය. භක්තිවන්තයෝ යැදුමෙන් නිරාභාරයෙන් ඉඳුරන් දමනය කිරීමෙන් අසිරු අමාරු ක්‍රියා ඉටු කරමින් පවතින බව ලෝක වාසිනු බලා සිටිති. එහෙත් එබඳු ක්‍රියා මධුර ලෙස සතුටින් හා පහසුවෙන් ඉටු කරන්නට හෘදය තුළ හටගැනී තිබෙන භක්ති ප්‍රේමය නිසා පහසු වන බව ඔවුන්ට නොපෙනේ. ක්ලේශයන් මැඩ පැවැත්වීමේ තිත්තය භක්තිවන්තයන්ට සම්බ වන නමුත් එවැනි තිත්තය ඔවුන් මිනිට් රසයකට හරවා ගනිති. ශුද්ධවන්තයන්ට මරණය පහසු වුණේ ඔවුන් භක්ති ප්‍රේමයෙහි ගිලි සිටි නිසාය. දේව භක්ති ප්‍රේමය නිසා රෝද වේදනා හා මරණය මෙවන් මිනිට් රසයක් වේ නම් ධර්ම ක්‍රියා කරන්නට කොපමණ සතුටක් ඇද්ද? ක්ලේශ මර්ධනය කිරීම නමති අමිතිර මකා පැණි රස දෙන උක් සකුරු නම් භක්ති ප්‍රේමය යි. ---- භක්තිවන්තකමට දුක හා ප්‍රීතිය එක සමානව පෙනෙනු ඇත. ---- සත්‍ය දේව භක්තිය සියලු දේ සම්පූර්ණ කරනවා මිස කිසිවකට අන්තරායක් නොකරයි.

දේව කුමාරයාට සරණ කොට ගන්නට ආශා වී සිටින ප්‍රාණය පළමුවෙන් පාප ක්‍රියා නමැති පරණ මනුෂ්‍ය ස්වභාවයේ වස්තු ගලවා හැර අලුත් ස්වභාවය නමැති අභිනව වස්තු පළඳින්නට ඕනැය. ඉන්පසු දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රේම කිරීමට බාධා කරන සියලු ආකාර වැලකිම් කපා ඉවත දැමිය යුතුය. දේව භක්ති ප්‍රේමයට පැමිණෙන්නට යන ප්‍රාණය ක්ෂණයකදි නොව ටිකින් ටික ඝනාන්ධකාරය පහ කරන සුර්යෝදයට සමානව ප්‍රථම කොට පාපවලින් නිදහස් වී ක්‍රමයෙන් ධර්මයට පැමිණෙන්නේය.

(‘දේව භක්ති ප්‍රේමය’, සාන්ත ෆ්‍රැන්සිස් සාලෙස් මුනි.)

ඔබගේ දැන ගැනීම පිණිසයි.

‘ශුද්ධාත්ම පිය සටහන්’ 67 පරිච්ඡේදයේ සිට ඒ කිසිම සටහනක් මෙලෙස ඔබ වෙත එවන්නට අදහස් නොකරමු. ජේසු සම්ඳුන්ගෙන් ලැබෙන අනාවරණයන් අපි විගස වෙබ් අඩවියට ඇතුල් කරමු. එය ලබාගෙන අධ්‍යයනය කරන්නට ඔබට හැකිය.

‘දහම් නවෝදය’ වෙබ් අඩවිය සකසා ඇත්තේ එහි සියල්ල ඉතා පහසුවෙන් බාගත කරගෙන ඒ සියල්ල පිටු වශයෙන් ලබා ගන්නට හැකි වන ආකාරයෙනි.

<http://dahamnavodaya.com>